

[Svend Haugaard.]

hvor det skal løbe videre. Og endelig hvordan man skal stille sig til den endelige afvikling, når man engang får besluttet sig til, hvordan arealet skal udnyttede i fremtiden.

Det kunne også være, at et sådant udvalg kunne pege på, hvordan man i fremtiden skulle løse problemet om midlertidig brug af saneringsboliger på en fornuftig måde.

Vi er altså ikke enige i ministerens indstilling om disse foranstaltninger på kort sigt. Vi vil gerne have lejlighed til at forhandle dette nærmere, og det mener vi der vil være mulighed for i et sådant udvalg.

Simonsen (KF):

Indledningsvis vil jeg gerne takke forsvarsministeren for den redegørelse, vi har fået, og jeg kan sige med det samme, at vi i hovedprincipperne kan tilslutte os de forslag, som ministeren og dermed regeringen har lagt op til. Jeg skal senere komme mere detaljeret tilbage hertil.

Man kan måske ind imellem undre sig over, at en sag som fristaden Christiania kan påkalde sig en så intensiv debat og lægge beslag på så megen tid, som tilfældet har været, her i dag en hel dags drøftelse i folketinget. Når det alligevel sker, skyldes det nok først og fremmest, at der røres ved nogle grundprincipper i samfundet, så mange mennesker føler sig forulempet af det spillerum, som fristaden har fået, og den måde, hvorpå man i fristaden har forvaltet det spillerum, som den tidligere regering har givet den.

Der var og vil altid være tale om en ulovlig besættelse af et område. Det skete, og vi erkender blankt, at man dermed stod over for et på mange måder uoverskueligt problem. Men jeg tror også, at man har lov til at sige, at alle parter i dette folketing havde været parat til på det tidspunkt at finde en såkaldt smertefri løsning, som kunne standse den ulovlige aktion. Men i stedet valgte den daværende regering at indgå en foreløbig aftale om 3 års ophold for beboerne tilknyttet en række forudsætninger, som jeg senere skal komme tilbage til. Man opfandt en etikette med påskriften socialt eksperiment, og lad mig sige med det samme, at vi har aldrig kunnet billige den aftale, som blev indgået mellem den tidligere regering og Christiania, ej heller begrebet so-

cialt eksperiment. For os at se må et eksperiment indeholde en klar målsætning. Det gør dette ikke. Man må være parat til at drøfte konsekvenserne af et eksperiment, man sætter i gang. Jeg har dog aldrig forestillet mig, at socialdemokratiet kunne tænke sig, at selv hæderlige resultater i fristaden skulle kunne danne udgangspunkt for ændringer i den retning i den øvrige del af samfundet.

I konsekvens af den holdning, som vi i den konservative folketingsgruppe har haft til hele spørgsmålet om fristaden Christiania, stillede tidligere justitsminister Knud Thestrup m. fl. en forespørgsel til den tidligere regering den 1. november sidste år. Forespørgslen gik bl. a. ud på, hvornår og på hvilken måde den daværende regering agtede at bringe private personers ulovlige besættelse af en række forsvarsministeriet tilhørende arealer og bygninger på Christianshavn til ophør, samt hvordan man ville sikre de pågældende bygninger mod ødelæggelse, sikre områdets sundhedsmæssige tilstand, sikre, at brandvæsenets krav blev overholdt, sikre, at området ikke blev et tilholdssted for forbrydere, sikre, at overtrædelser af den gældende lovgivning forfølges osv. Denne debat fik vi som bekendt aldrig, fordi der blev udskrevet folketingsvalg. Til gengæld mener vi, at vi i den nuværende forsvarsministers redegørelse finder en klar bekræftelse af, at de spørgsmål, der blev rejst, var uhyre relevante, og at den manglende overholdelse af de regler, der skal overholdes af den øvrige del af samfundet, gør det nødvendigt for ministeren at ansøge om bevillinger til at foretage nedrivning af ca. 21.000 m² boligareal.

For os at se er der to spørgsmål af principiel karakter, som er en slags hovedhjørnestene i Christianiadebatten. Den ene er spørgsmålet om, hvordan vi sikrer os mod en krænkelse af retsbevidstheden, og den anden: fristaden som et bidrag til at forøge vore sociale problemer.

Hvad det første angår, vil jeg gerne fremhæve, at uanset stillingen til den foreløbige aftale, som den tidligere regering indgik, så er den altså indgået, men den er ikke overholdt i virkeligheden af områdets beboere efter den redegørelse, som vi har fået fra forsvarsministeren. Man har f. eks ikke gennemført den aftalte registrering, og man har